

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Udrag fra Dramatik i udvalg

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "Dramatik i udvalg", i Heiberg, Johan Ludvig: *Dramatik i udvalg*, udg. af Jens Kr. Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 585. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergjl04val-shoot-idm140721242287616/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Dramatik i udvalg

navneord: slag anvendt af damer til dekning af skuldre og bryst; der er ellers her tale om et ordspil. – *Gouverante*: lærerinde og opdragerinde for børn og unge, der undervises hjemme. – *Von Stowle*: med grundlag i de faktiske forhold var der siden Holberg (teater-)tradition for at fremstille officerer som tyskføde, med ty. navne (jf. *Jacob von Tyboe*). – *Kalvekryds*, *Secretair*: skjortebrystet med kruset bryststrimmel (bredd slips), der på Heibergs tid tilhørte mandssdragten og netop var et naturligt klædningstykke for civile embedsmænd såsom sekretærer.

- 103 *Floite, elegisk Digter*: i antik digtning fremførtes elegier til ledsgagelse af flojtespil, og genren var på dette tidspunkt alene bestemt ved sit versemål (distikon = hexameter + pentameter); på dette grundlag betegnes i den rom. litteratur Tibul, Properts og Ovid (1. årh. f.v.t.-1. årh. e.v.t.) som »elegikere». I forbindelse med senere littatur, fx barokkens hyrdepoesi, bliver »elegisk digtning» ensbetydende med en digtning, der (uanset formen) udtrykker længsel el. sorg i en vedmodig klage. Da også disse klagende og elskende hyrder konventionelt fremstilles som flojtespillende, har dette instrument altså været forbundet med den elegiske digtning uanset dennes definition. – *Vante*: ulden håndbeklædning, der opfattedes som karakteristisk for fx sofolks påklædning desuden har vant(e) betydningen: fast tov i et skibstakkelage; i kraft af den sidste betydning bliver her ellers tale om et ordspil af samme type som ved »Modests orf. – *Coffardecapitaine*: kaptajn i handelsflåden. – *Grammatica*: (lat.) grammatik. – *Vægterpibe*: flojte, hvormed tidens patruljerende gadevægtere slog alarm. – *Hat, en Karl for sig selv*: ordspil på udtrykket »(at være) karl for sin hat», være i stand til at hævde el. klare sig ved egen hjælp. – *triviel*: banal. – *betegnende Navne*: den såkaldte navnesymbolik, hvor navnet karakteriserer bærerens person. – *Overalt*: først og fremmest. – *Prosceniet*: den del af scenen, der ligger foran teppet.
- 104 »*Danerfolk! (...) Strengen bæver.*«: citatet udgør de to første verslinjer af introduktionsdigtet »Til Danerfolketo i B. S. Ingemanns debutsamling *Digte* (1811), opr. i *Samlede Romanzer, Sange og Eventyrdigte* I, 2. udg. 1863, s. 3–6. – »*Med Fryd (...) stærke Trang.*«: citatet udgør de to første verslinjer af introduktionsdigtet »Prolog« i B. S. Ingemanns næst udsendte samling (se foreg. n.) *Digte, anden Deel* (1812), opr. i *Samlede Romanzer, Sange og Eventyrdigte* I, 2. udg. 1863, s. 135f. – »*Skjondt Riddermand (...) Skranken mode.*«: citatet udgør de to første verslinjer af introduktionsdigtet »Prologue i Ingemanns epos *De sorte Riddere* (1814), opr. i *Samlede Romanzer, Sange og Eventyr-*

digte III, 2. udg. 1860, s. 3–5. – for *Skranken mode*: mode for skranken betyder af mode i en retssal (som advokat el. sagspart) og har således intet med ridderfærd at gøre; denne svigtende sammenhæng i formuleringen er (jf. foreg. n.) Ingemanns, ikke Heiberg – men har utvivlsomt moret denne! – *Gjennem Dale (...)* glemme kan.: citatet udgør første strofe af introduktionsdigtet (uden titel) i Ingemanns tragedie *Hyden af Tolosa* (udg. 1816, opf. 1821), opr. i *Samlede Skrifter* I,2 = *Samlede dramatiske Digte* III, 1843, s 151f.

- 105 »Hist gjennem Cypris Lund (...)
- Lund (...)
- elskende Diger.«: citatet er første verslinje af introduktionsdigtet (i elegisk versmål, se n.t.s. 103) i Ingemanns fortælling i breve og digte, *Varners poetiske Vandringer* (*Procne*, 1813, s. 67); *Cypria*: lat. tilnavn til kærlighedsgudinden Venus (gr.: Afrodite), som gr.-rom. mytologi lader stamme fra Cypern. – *Hver Sommer der flyver en Fugl over Øe.*: citatet udgør første verslinje af introduktionsdigtet »Prolog« i Ingemanns digtsamling *Procne* (se n.t.s. 61) (1813), s. 3–6. – »Et tilfældigt Spil af ydre Kraftter.«: citatet udgør første verslinje af epilogien til tragedien *Blanca* (se efterstribten s. 534f.), opr. i *Samlede Skrifter* I,2 = *Samlede dramatiske Digte* II, 1843, s. viif. – »Det Folk (...) ører Kongen (...).«: citatet udgør (med ombytning af de to sidste ord) første verslinje af prologen til Ingemanns tragedie *Masaniello* (opf. og udg. 1815), opr. i *Samlede Skrifter* I,1 = *Samlede dramatiske Digte* I, 1843, s. 127f. – *smykke (...)* laante Fjer: fra en fabel hos Æsop (om en krage, der pryder sig med fældede pæniglefjer, men afslöres), udtryk for at tillægge sig og prale med kvaliteter, det ikke er ens egne; Harlekins tillob til en prolog har alle været citater af Ingemanns på komediens tid aktuelle værker (jf. de foreg. noter). – *Publikum* Dommekraft (...): egen Gang: legen blindebuk, hvori en person, der først er blevet bundet for øjnene og gjort svimmel, skal forsøge at fange de øvrige deltager; overført anvendes ordet »blindebuk« om et menneske, der ikke forstår at bruge sine øjne. – *føres til Bestemoders Dor*: d.s.s. at blive gjort til blindebuk (se foreg. n.). – *Plagiat*: utilbørlig efterligning; sigende til Harlekins foregående plyndringstogt i Ingemanns værker (se noter t.s. 104 og 105).
- 106 en Rest fra Aandeverdenen: endnu en finté til Ingemann, det første led specifikt til *Røsten i Ørkenen* (se n.t.s. 99), det andet mere generelt til hans ungdomsdigtningens særpræg. – *A revoir*: (fr.) farvel.
- 107 *Fru Bagvendi og Herr Hartkorn*: i N. T. Brauns lokaliserede da. oversættelse af R. B. Sheridans komedie *The Rivals* fra 1775 (*Medbeierne*, 1798), der havde premiere på Det Kgl. Teater 1799. – som ag: som